

[Knud Kristensen.]

gerne, har for det første den Opgave at modvirke Monopoldannelse og Prisaftaler, der kunstigt skruer Priserne op. Dernæst har de den Opgave at søge gennem fornuftig Organisering af Varefordelingen at virke prisregulerende i nedadgaaende Retning og derigennem yde et Bidrag til at holde Priserne nede paa et sundt og naturligt Niveau, paa et Niveau, som ikke er Udtryk for en unødvendig Fordyrelse af Varefordelingen og Vareproduktionen her i Landet. Hvis Andelsorganisationerne paa disse Omraader ikke kan gøre en Indsats fremfor de personlige, selvstændige næringsdrivende, saa ser jeg oprigtig talt ikke, at de har nogen samfundsmæssig Betydning. Jeg mener nu, at de kan det, og jeg mener derfor, de har en Opgave. Men har de det, og er de de andre overlegne paa disse Omraader, saa maa de ogsaa kunne bære deres Del af Skattebyrden, og derfor har jeg været med til at støtte et Forslag om at paalægge dem en rimelig Skat ogsaa i Forhold til, hvad de private næringsdrivende maa betale.

Nu ser jeg nok, at det fra forskellig Side hævdes, at den Skatteudskrivning over for Brugsforeningerne, der her er Tale om, betyder ingenting og slet ikke kan sammenlignes med den Skatteudskrivning, der foreslaas over for de private næringsdrivende. Jeg mener, dette er en urigtig Betragtning. Det er selvfølgelig meget vanskeligt i skattemæssig Henseende at sammenligne et Selskab med en privat Mands Forretning, men det er jo det, man vil gøre fra deres Side, som mener, man skal sætte Brugsforeningerne højere op i Skat.

Man maa erindre, at i et saadant Selskab er der flere, der driver Virksomheden, og i Virkeligheden maa, synes jeg, den saakaldte Indtægt fordeles paa dem, som er Indhavere, og som kan siges at drive denne Virksomhed. Jeg tror ikke, at de private næringsdrivende vilde finde det rimeligt — hvis de var i Kompagni med hinanden, 2—3—4 Stykker, om at drive en saadan Virksomhed —, at man slog deres Indtægt sammen og beskattede dem efter den personlige Skala efter denne højere Indtægt og derigennem med den højere Procent, som de saaledes kom op paa.

Dertil kommer, at ved den her foreslaaede Beskatning af Brugsforeningerne er kun en Del af Rabatten fritaget, hvorimod den private Købmand ikke beskattes af nogen Del af sin Rabat til Kunderne, uanset hvor stor den er, og uanset under hvilken Forretningsform den ydes. Efter det her stillede Ændringsforslag beskattes Brugs-

foreningerne for den Del af Rabatten, som ligger ud over 5 pCt. af Omsætningen. Jeg ser nok af de Konservatives Betænkning, at de Konservative mener, den købmandsmæssige Rabat ikke skal beskattes, men det stillede Underændringsforslag indeholder en Række Betingelser for Rabattens Fritagelse for Skat, som efter min Mening ikke har det fjerneste med købmandsmæssige eller forretningsmæssige Hensyn at gøre. Jeg kan saaledes ikke erkende, at det har nogen som helst Betydning i forretningsmæssig Henseende, om Rabatten udbetales efter en, to eller flere Maaneders Forløb. Jeg kan heller ikke se, at det i forretningsmæssig Henseende har nogen som helst Betydning, om der fra Begyndelsen er fastsat et bestemt Beløb som Rabat, eller det først bliver fastsat senere, eksempelvis om det bliver fastsat allerede straks ved Købet eller først senere. Jeg maa tilstaa, at jeg kan heller ikke se, det har nogen som helst forretningsmæssig Betydning, om Rabatten gives til alle Kunder eller kun til en særlig Kreds af Kunder, der er af særlig Værdi for Forretningen, og som det derfor er af særlig Værdi at fastholde. Det efter min Mening afgørende ved Bedømmelsen af forretningsmæssigt eller ikkeforretningsmæssigt, det er, om denne Rabat ydes af Hensyn til Forretningens Fremgang og Trivsel og Opretholdelse, eller om den ydes ud fra rent personlige Hensyn, til Venner, Bekendte og Slægtninge eller hvem man nu synes godt om, uden at have noget som helst at skaffe med Hensynet til Forretningens Underbyggelse, Styrkelse og Fremgang. Jeg mener, at enhver Rabat, som tager Sigte paa at yde Kunderne eller en Kreds af Kunder visse Fordele for at holde Forretningen oppe, maa betragtes som en købmandsmæssig og forretningsmæssig Rabat, nemlig en Rabat, der gives af Hensyn, som sagt, til Forretningens sunde Trivsel og Fremgang.

I de Konservatives Betænkning siges det endvidere, at i det stillede Underændringsforslag er praktisk talt Forskellen paa, om en Brugsforening handler med Medlemmer eller Ikke-Medlemmer, slettet. Jeg kan heller ikke se, at dette er rigtigt, og jeg mener heller ikke, det vilde være rigtigt at forfølge et saadant Formaal. Man sætter det saakaldte Overskud i Forhold til den overskudsberettigede Omsætning, og det vil stort set sige den Omsætning, som man driver med Medlemmerne. Derigennem vil man, hvis man driver nogen Forretning af Betydning uden for Medlemmernes Kreds, i meget væsentlig Grad komme op over